

(11)

Θεωρία παιγνίων 8-6-18

Επαναλαμβανόμενα Παιγνία

Έστω ένα στατικό παιχνίδι πλήρους πληροφόρησης, G . I επαναλαμβανόμενο παιχνίδι $G(T)$ αποτελείται από έναν αριθμό επαναλήψεων, T , του G το οποίο στο συγκεκριμένο πλαίσιο λέγεται παιχνίδι σταδίου (stage game) με δεδομένο ότι αποτελεί το παιχνίδι το οποίο επαναλαμβάνεται κάθε φορά (ή στάδιο) $T \in \mathbb{N}$, $1 < T < +\infty$:

Με δεδομένο ότι το G επαναλαμβάνεται $1 < T < +\infty$ (TEM) φορές, τότε η κατάσταση (δύο ειδών) του $G(T)$ είναι η SPNE, δηλ η λύση η οποία χρησιμοποιείται στα δυναμικά παιχνίδια.

Ισχύει το ακόλουθο θεώρημα: Έστω $G(T)$ ένα επαναλαμβανόμενο παιχνίδι, όπου το παιχνίδι στάδιο G έχει μοναδική κορυφή Nash σε καθαρές στρατηγικές του S^* . Αν $1 < T < +\infty$ (TEM), τότε το $G(T)$ έχει μοναδική SPNE αν $S_t^* = S^*$, $\forall t = 1, 2, \dots, T$

Από στο διδύμη στον Φυδάκ (στατικό παιχνίδι πλήρους πληροφόρησης), το οποίο έχει μοναδική κορυφή Nash σε καθαρές στρατηγικές $S^* = (0, 0)$, για $T \in \mathbb{N}$, $1 < T < +\infty$ επαναλήψεις η SPNE του $G(T)$ (επανάλ. παιχνίδι): Αντ. του Φυδακισμένου είναι η $S_t^* = (0, 0)$, $\forall t$. Άρα σε κάθε επανάληψη σε 2 φυδακισμένοι θα παίρνουν τη μοναδική κορυφή Nash σε καθαρές στρατηγικές. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι η έλλειψη αφοσίωσης: κανένας παίκτης δεν εμπιστεύεται τον άλλον, ώστε να κλείσει τον Μ.Ο. μέρος της συμφωνίας του. Τονίζουμε ότι σε πειρίματα τα οποία έχουν γίνει το θεώρημα αυτό μπορεί να παραβιαστεί, δηλ οι 2, κ' 2 (παικτες) να μην παίρνουν τη μοναδική κορυφή Nash $(0, 0)$.

Όσον αφορά τη θεωρία, το αποτέλεσμα του παραπάνω θεωρήματος, μπορεί να αρθεί σε 2 περιπτώσεις: ① το παιχνίδι παίζεται επ'άπειρον, δηλ έχει τέλος, αλλά είναι άγνωστο ποιά φορά είναι η τελευταία. ② το παιχνίδι παίζεται επ'άπειρον.

0

Είς περιπτώσεις αυτές, με δεδομένο ότι το ζεύγος είναι άγνωστο ή δεν υαφτεί, δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την ΣΡΝΕ πληθύνοντας στο ζεύγος προς τα πίσω.

Δ.9.

		2	
		MO	0
1	MO	1,1	-1,2
	0	2,-1	0,0

$$S_1 = S_2 = \{MO, 0\} \text{ (χώροι στρατηγικής)}$$

Έστω ότι το διάνημα των φυλακισμένων είναι καθαρών και επίδοξο και συγκεκριμένα σε κάθε στάδιο η πιθανότητα επανάληψης είναι $p > 0$. Για ποιο p οι 1 κι 2 έχουν κίνητρο να επιδείξουν από κοινού την Pareto άριστη στρατηγική (MO, MO). Αν οι 1 κι 2 επιδείξουν (MO, MO), τότε η απόδοση των καθενός είναι:

$$1 + p + p^2 + \dots = \frac{1}{1-p}$$

^{9000000 χρηματική σειρά}
 (Θυμίζουμε ότι: $a + aw + aw^2 + \dots = \frac{a}{1-w}$, $|w| < 1$)

Αν οι 1 κι 2 επιδείξουν μια στρατηγική "μην σου και μην μου" ("tit for tat") και παίξουν τακτικά ο ένας με τον άλλον, τότε ο άλλος παίκτης τους "καρπύσει", τότε η απόδοση του παίκτη που θα το κάνει αυτό θα είναι 2. Άρα οι παίκτες θα συνεργαστούν παίξοντας MO, MO αν και μόνο αν:

$$\frac{1}{1-p} > 2 \Leftrightarrow 1 > 2 - 2p \Leftrightarrow 2p > 1$$

$\Leftrightarrow \left(p > \frac{1}{2} \right)$, δηλ αν η πιθανότητα επανάληψης είναι (γνώστως) μεγαλύτερη από $\frac{1}{2}$.

11

2

	MO	O
MO	a, a	b, c
O	c, b	d, d

$$c > a > d > b$$

Γενική περίπτωση (L.P.)

Απόδοση από (MO, MO): $a + a \cdot p + a \cdot p^2 + \dots = \frac{a}{1-p}$

Απόδοση από στρατηγική "tit for tat":
 $c + d \cdot p + d \cdot p^2 + \dots = c + (d + d \cdot p + \dots) \cdot p =$
 $= c + p \cdot \frac{d}{1-p}$

Από η (MO, MO) συμφέρει για P τ.ω. $\frac{a}{1-p} > c + \frac{d \cdot p}{1-p} \Leftrightarrow$

$a > c - c \cdot p + d \cdot p \Leftrightarrow (c-d) \cdot p > c-a \Leftrightarrow \boxed{p > \frac{c-a}{c-d}}$

Προσχηματισμός: $a=1, c=2, d=0 \Leftrightarrow$
 $\Leftrightarrow p > \frac{c-a}{c-d} = \frac{2-1}{2-0} = \frac{1}{2}$

Έστω G ένα στατικό παιχνίδι πλήρους πληροφόρησης το οποίο έχει μοναδική ισορροπία Nash σε καθορές στρατηγικές και $G(t, \delta)$ το επαναλαμβανόμενο παιχνίδι στο οποίο ο αριθμός των επαναλήψεων είναι άπειρος και $\delta \in [0, 1]$ είναι ένας συντελεστής προεξόφλησης των αποδόσεων

SOS

Θεώρημα (Σημειώστε Θεώρημα / Folk theorem): Έστω $G(t, \delta), \delta \in [0, 1]$, ένα επαναλαμβανόμενο παιχνίδι, όταν το παιχνίδι σταθια G έχει ισορροπία Nash με απόδοση των παικτών (η-το πλήθος) $(v_1^*, v_2^*, \dots, v_n^*)$. Αν $(v_1, v_2, \dots, v_n)$ είναι ένας άλλος συνδυασμός αποδόσεων τ.ω. $v_i > v_i^* \forall i$ και δ επαρκώς κοντά στο 1, τότε υπάρχει ισορροπία Nash του $G(t, \delta)$ στην οποία η μέση απόδοση καθ'ενα παίκτη 1, 2, ..., n είναι αυθαίρετα κοντά στο $(v_1, v_2, \dots, v_n)$ διάνυσμα.

Θα εζητήσουμε το παραπάνω θεώρημα με αναφορά στο $G(t, \delta)$, $\delta =$ διάνυσμα των $\delta_{i,j}$.

2

Στο $G(\Delta, \Phi)$ έχουμε $\langle v_1^*, v_2^* \rangle = \langle -b, -b \rangle$.

Το διημιόβιο θεώρημα λέει ότι υπάρχει $\delta \in (0, 1)$ τ.ω. στο $G(\tau, \delta)$ οι παίκτες 1 & 2 μπορούν να πετύχουν μία μέση απόδοση αυθαίρετα κοντά στην $\langle v_1, v_2 \rangle$, όταν $v_1 > -b, v_2 > -b$. Άρα οι 1 & 2 στο $G(\tau, \delta)$ για δ επαρκώς κοντά στο 1 μπορούν να καταλήξουν σε δ μία απόδοση από κείνη της $(0, 0)$ (μοναδική Ν.Ε σε καθαρές στρατηγικές)

SOS (κυρίως το φράγμα)
 Αριθμητικό παράδειγμα (δίνουμε τον Φ)

	M_0	$-b$
M_0	4,4	-1,5
M_0	5,-1	1,1

Ορίζουμε ως μέση απόδοση τη σειρά

$$(1-\delta) \sum_{t=1}^{\infty} \delta^{t-1} v_t^i, \quad i \in \{1, 2\} \quad (\text{"Κοινωνικοποιήση"})$$

Π. Αζίν
 Παιχνίδια

Εν προκειμένω $\langle v_1^*, v_2^* \rangle = \langle 1, 1 \rangle$.

Το διημιόβιο θεώρημα λέει ότι οι 1 και 2 μπορούν να παίξουν στρατηγική με μέση απόδοση $\langle v_1, v_2 \rangle, v_1 > v_1^*, v_2 > v_2^*$ υπάρχει δ επαρκώς κοντά στο 1 τ.ω. όταν το συγκεκριμένο παιχνίδι επαναληφθεί τ φορές οι ~~παίχτες~~ 1 & 2 να μπορούν να πετύχουν μέση απόδοση αυθαίρετα κοντά στην $\langle v_1, v_2 \rangle, v_1 > v_1^*, v_2 > v_2^*$

Ευχευόμενα είναι ότι ο παίκτης 1 παίζει με τέτοιο τρόπο ώστε σε κάθε στάδιο του παιχνιδιού να εκδηλώσει την απόδοσή του από το 5 στο -1, ενώ ο 2 παίζει έτσι ώστε η απόδοσή του να μεταλλάσσεται από το -1 στο 5. Τότε;

Μέση απόδοση παίκτη 1 από τη συγκεκριμένη στρατηγική $(5, -2) =$

$$= (1-\delta) [5 + (-1)\delta + 5\delta^2 + (-1)\delta^3 + \dots] =$$

$$= (1-\delta) [5(1+\delta^2+\dots) + (-1)(\delta+\delta^3+\dots)] =$$

$$= (1-\delta) \left(\frac{5}{1-\delta^2} - \frac{\delta}{1-\delta^2} \right) = (1-\delta) \frac{5-\delta}{1-\delta^2} = \frac{5-\delta}{1+\delta}$$

(1)

Μέση απόδοση παίκτη 2 από τη συγκεκριμένη στρατηγική $(-1, 5) =$

$$= (1-\delta)(-1) + 5\delta + (-1)\delta^2 + 5\delta^3 + \dots =$$

$$= (1-\delta) [(-1)(1+\delta^2+\dots) + 5(\delta+\delta^3+\dots)] =$$

$$= (1-\delta) \left(-\frac{1}{1-\delta^2} + \frac{5\delta}{1-\delta^2} \right) = (1-\delta) \frac{5\delta-1}{1-\delta^2} = \frac{5\delta-1}{1+\delta}$$

Καθώς το $\delta \rightarrow 1$ ("αυθαίρετα κοντά" στο 1) τότε

$$\lim_{\delta \rightarrow 1} \text{Μέση απόδοση 2} = \lim_{\delta \rightarrow 1} \frac{5\delta-1}{1+\delta} = \frac{5-1}{1+1} = \frac{4}{2} = 2 = \lim_{\delta \rightarrow 1} \text{Μέση απόδοση 1}$$

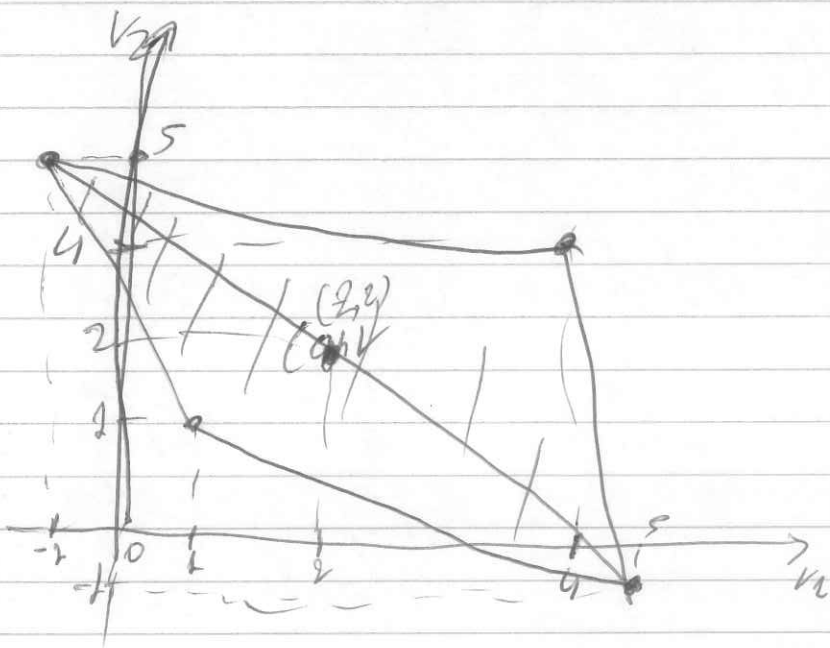
$$= \lim_{\delta \rightarrow 1} \frac{5\delta-1}{1+\delta} = \frac{5-1-1}{1+1} = \frac{4}{2} = 2$$

Άρα επιλέγοντας δ αυθαίρετα κοντά στο 1, οι 2 και 1 παίρνουν για απόδοση αυθαίρετα κοντά στο $\langle \frac{4}{2}, \frac{4}{2} \rangle = \langle 2, 2 \rangle$ ε > 0 & κάθε παίκτη

ΠΡΟΣΗΜΩΣΗ: Το διάστημα $\langle v_1, v_2 \rangle = \langle 2, 2 \rangle$ είναι στοιχείο του συνόλου $\text{conv} \{ (4, 4), (5, -1), (-1, 5), (1, 1) \}$ και συγκεκριμένα

είναι ο ακρότατος κυρτός συνδυασμός:

$$0,5 \cdot \langle 5, -1 \rangle + 0,5 \cdot \langle -1, 5 \rangle = \langle 2, 2 \rangle \in \text{conv} \{ (4, 4), (-1, 5), (5, -1), (1, 1) \}$$

(2)

(Θυμίσομαι: κενό κέντρο συνόλου

$C \subseteq \mathbb{R}^n$ = σύνολο όλων των κυριών συνδέσμων
σημείων του C :

$$\text{conv } C = \{ \theta_1 x_1 + \theta_2 x_2 + \dots + \theta_k x_k \mid$$

$$x_i \in C, \theta_i \geq 0, i=1, 2, \dots, k, \theta_1 + \theta_2 + \dots + \theta_k = 1 \}$$